in habitu pegrini. Cepit igit̃ ep̄s
i deuotione bti Andree magl. cre
ſcẽ ac eũ exinde in reuerẽtia hr̃e
Cum ãt p̄poſit⁹ cuiuſdam citatis
agrũ ſci Andree abſtuliſſʒ ⁊ ob h̃
grauiſſimis febrib⁹ orãte ep̄o fuiſ
ſet arrept⁹. ille ep̄m rogauit vt ꝓ
ſe oraret ⁊ agrũ ſibi redderet. Sʒ
cũ orãte ep̄o ſanitatem recepiſſet
agrũ iterũ vſurpauit. Tunc ep̄us
or̃oni ſe dedit ⁊ ecce oẽs lãpades
fregit dicẽs. hic lumẽ nõ accẽdet.
donec dñs ſe d̃ ſuo inimico vindi
cet ⁊ eccã rẽ quã amiſit recuperet
Et ecce p̄poſit⁹ iterũ grauiſſimis
febrib⁹ laborauit. Miſit qʒ nũcios
ep̄o vt ꝓ ſe oraret ⁊ agrũ ſuũʒ et
aliũ ſibi ĩlẽm ſibi reddẽt. Cui cũ
ep̄s rñderet iã oraui et exaudiuit
me dñs. ipſe ad ep̄m ſe portari fe
cit ⁊ vt eccãʒ intraret ad orãdum
ep̄m coegit. Et dũ ep̄us eccãm in
gredit̃ ille ſubito morit̃. et ager ec
cleſie reſtituit̃

¶ De ſancta Barbara Require in
fine

De nomine

Nicola⁹ dicit̃ a nicos qd̃ ẽ vi
ctoria. ⁊ laos qd̃ eſt pp̄ls q̃ſi
victoria pp̄li. i. viciorũ q̃ pp̄laria ſũt
et vilia. Vel dicit̃ victoria pp̄li q̃a
multos populos vita ⁊ doctrina
docuit vicia et peccata vincẽ. vel
Nicola⁹ a nicos qd̃ eſt victoria et
laus q̃ſi victorioſa laus. Cuius le-
gendã doctores argolici ↄſcripſe
rũt Eſt ãt argos ſm̄ Iſid̃ ciuitas
grecie. vñ argolici greci vocãtur.
Alibi q̃ʒ legit̃ ꝙ Methodius pri-
archa eã grece ſcripſit. quã Iohs
diacon⁹ in latinũ tranſtulit et plu
ra addidit

¶ De. ſ. Nicolao

Nicolaus ciuis patere vrbis ex
diuitib⁹ et ſanctis parentibus ori
ginẽʒ traxit. Pater ei⁹ Epiphan⁹
Mater xo Iohanna dicta ẽ. Quẽ
cum in primeuo iuuentutis ſue flo
re parentes genuiſſent. deinceps
continenter viuẽtes celibem vitã
duxerunt. Hic prima die dum bal
nearet̃ erect⁹ ſtetit in pelui. inſuper
q̃rta et ſexta feria tm̃ ſemel vbera
ſugebat. Fact⁹ aũt iuuenis alioꝝ
iuuenũʒ deuitans laſciuias eccleſi
arũ potius terebat limina et quic
quid ibi de ſacra ſcp̄tura intelligẽ
poterat memoriter retinebat. Pa
rentib⁹ xo ſuis defunctis cogita-
re cepit q̃liter tantã diuiciarũ co-
piam nõ ad laudẽ humanã. ſʒ ad
gl̃am dei diſpenſaret. Tũc q̃dam
conuicane⁹ ſuus ſatis nobil̃ tres
filias virgines ob inopiam proſti
tuere cogit̃ vt ſic infami eaꝝ com
mercio alerct̃. Qd̃ vbi ſanct⁹ ↄpe-
rit. ſcelus abhorruit et maſſam au
ri panno inuolutã in domuʒ ei⁹ ꝑ
feneſtrã nocte clã iecit clam qʒ re-
ceſſit. Mane ſurgẽs hõ maſſã auri
reꝑperit ⁊ deo gr̃as agẽs p̄moge
nite nuptias celebrauit. Nõ m̃lto
p⁹ tp̄e dei famul⁹ ſil̃e peregit op⁹.
Qd̃ rurſus ille reperiens ⁊ in lau
des immenſas ꝓrumpens decete
ro vigilare ꝓpoſuit vt ſciret quis
eẽt q̃ ſue inopie ſb̃ueniſſet. p⁹ pau
cos etiã dies duplicatã auri maſ-
ſam in domũ ꝓiecit ad cui⁹ ſonitũ
ille excitat̃ ⁊ nicolaũ fugientẽ inſe
quit̃. tũ qʒ voce alloquit̃. ſiſte gra
dũ te qʒ aſpectui ne ſb̃trahas nr̃o
ſicqʒ accurrẽs veloci⁹ nicolaũ hũc
eẽ ↄgnouit ⁊ mox humi ꝓſtratus
oſculari volebat pedes ei⁹. qd̃ ille
refugiens ab eo exegit ne eum q̃ʒ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

diu viueret publicaret. Poſt hec mirree citatis defuncto Epo due niūt epi illi⁹ ecce de epo ꝓuiſuri. Aderat int̄ eos q̄dā magne au ctoritatis eps ad cui⁹ electionē o mniū ſnia depēdebat. Cū igit̄ cū ctos ieiunijs ꝛ orōib⁹ inſiſtē mo nuiſſet. nocte illā vocē audiuit di centē ſibi vt hora matutinali fo res ecce obſeruaret. et quē p̄mū ad eccam cui⁹ etiā nomen eſt Ni cola⁹ venire ꝯſpiceret ipm i Epm ꝯſecraret. Hoc g⁹ alijs reuelans Epis admonuit vt oēs orōni in ſiſterent ꝛ ipe p̄ forib⁹ excubaret. Mirū i modū hora matutinali q̄ a deo miſſus an̄ oēs ſe agebat ni colaus Quē apprehendens Eps dixit ei Quod tibi nomen ē. Ille vt erat colūbina ſimplicitate ple nus inclinato capite Nicolaus in quit vr̄e ſc̄itatis ſeruus. Quē in ecca ducentes licz plurimū renitē tem. i cathedra collocauerūt Ipe aūt eandē quā p̄us humilitatem et morū grauitatē in oibus ſecta bat̄. In orōne puigilabat. corp⁹ macerabat. Mulierꝝ ꝯſortia fugie bat. humilis erat in oēs ſuſcipien do. efficax i loquendo. alacer i ex hortādo. ſeuerus in corripiendo. Fert̄ q̄z vt in q̄dā chronica legi tur btm̄ Nicolaū niceno int̄fuiſſe ꝯcilio. Quadā die dum q̄dā nau te periclitarent̄ ita cum lacrimis orauerunt Nicolae famule dei ſi vera ſunt q̄ de te audiuimus nūc ea experiamur Mox q̄dā in ei⁹ ſi militudinē apparuit dicens Ecce aſſum vocatis eni me ꝛ cepit eos in antemnis ꝛ rudentib⁹ alijs ꝙ adiuuare nauis armamentis. ſta tim ꝙ ceſſauit tempeſtas Cū aūt ad ei⁹ eccām veniſſent quē nunꝙ viderāt ſine indice cognouerunt. Tunc deo ꝛ ſibi de ſua liberatōe grās egerūt. q̄d ille diuine mīe et eoꝝ fidei nō ſuis meritis attribu ere docuit. Quodā tpe totā ꝓ uinciā ſci Nicolai fames valida ꝑtulit ita vt omibus deficerēt ali mēta Audiens aūt vir dei naues onuſtas tritico portui applicuiſſe illuc ſtatim proficiſcitur. rogans nautas vt ſaltē i centū modiis ꝓ quālibz nauē fame periclitantib⁹ ſubuenirēt Cui illi. Non audem⁹ pr̄ ꝙ mēſuratū eſt ꝛ in alexandri am oportet in orrea imperatoris nos reddere. Quibus ſanct⁹ inq̄t Facite nunc q̄d dico et vobis in dei virtute ꝓmitto ꝙ nullā mino rationē habebitis apud regiū ex actorē. quod cum feciſſent ꝛ eādē mēſurā quā alexandrie accepant reddidiſſent miſtri impatoris mi raculū referūt ꝛ deū i ſuo famulo magnifica laude attollūt Frumē tū aūt ſcd̄m vniuſcuiuſꝙ indigentiā vir dei diſtribuit. ita vt miracl'oſe duob⁹ annis nō tm̄ ad victū ſuffi ceret ſed etiā ad vſū ſemis abun daret Cūꝙ aūt regio illa ydolis deſeruiſſz p̄ ceteris nefāde dyane ſimulacrū pp̄ls coluerat. adeo ꝙ vſꝙ ad tp̄s viri dei nōnlli ruſtici p̄dicte regioni execb'ilr deſeruirēt ac ſb̄ q̄dam arbore ꝯſecrata dya ne q̄ſdā ritus gētiliū exercerent ac vir dei p̄dictū ritū de oibus ſi

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

nibꝰ expulit ipaꝫ arborē p̄ſcīdi mādauit Iratꝰ ex h̄ ꝯtra cū hoſtis antiquꝰ oleū midiacon q̄d cōtra naturā in aqua ⁊ lapidibꝰ ardet ꝯfecit. ſe qꝫ in formā cuiuſdaꝫ religioſe femine transfigurās. quibuſdā ad virū dei nauigantibꝰ in quadaꝫ ſagenula obuiauit. ſic qꝫ affata ē eos Vallē ad ſanctuꝫ dei vobiſcū venire ſed nequeo Rogo ergo vt hoc oleū ad eiꝰ eccām deferatis. ⁊ ob mei memoriā exinde aule eiꝰ parietes liniatis. et ſtatim euanuit Et ecce aliā cernunt nauiculā cū honeſtis pſonis. int̄ quos vnꝰ erat ſiſis ſancto Nicolao q̄ ſic ait ill'. Heu q̄d mulier illa vob̄ locuta ē vel q̄d attulit? Illi āt cūcta per ordinē narrauerūt Quibꝰ ille ait. Hec ē impudica Dyana ⁊ vt me verꝫ dicē ꝯprobetiſ oleū illud ī mare proĳcite ⁊ ardebit Quibꝰ proĳcientibꝰ. ingens ignis ī mari ſuccēdit ⁊ ꝯtra naturā diutius in mari ardē ꝯſpicit. Venietes igit̄ ad ſeruū dei aiebāt Vere tu es ille q̄ nob̄ in mari apparuiſti ⁊ a dyaboli inſidĳs liberaſti. ¶ Per idē tp̄s cū quedā gens romano imperio rebellaſſet. ꝯtra eaꝫ imperator tres p̄ncipes. nepocianū. vrſū et apilioneꝫ miſit q̄s portui adriatico ob ventū ꝯtrariū applicatos beatꝰ nicolaꝰ vt ſecū comederent inuitauit. volēs vt gentē ſuā a rapinis ꝯpeſcerētq̄s in nundinis exercebāt. Interim dū ſanctꝰ abeſſꝫ ꝯſul corruptus pecunia tres innocentes militibꝰ iuſſerat decollari. Quod vt vir ſanctꝰ audiuit. rogauit p̄ncipes illos vt ſecū vſqꝫ illuc

gradu concito ꝓperarēt. veniens qꝫ ad locū vbi decollandi erāt inuenit eos poplite flexo. et facie iā velata ⁊ ſpiculatorē enſē ſup eos eoꝝ qꝫ capita iā vibraſſe At nicolaus zelo accenſus. in lictorē ſe audacter ingeſſit. et gladiū de manu eiꝰ cōminꝰ ꝓpulit. Innocētes qꝫ ſoluēs eos incolumes ſecū duxit Illico ad pretorium ꝯſul ꝓperat ⁊ fores clauſas vi reſerat Mox illi conſul occurrens ſalutauit eū Ac ſanctus dixit Inimice dei. legis p̄uaricator qua temeritate p̄ſumpſiſti tanti ꝯſcius ſceleris. vultū ꝯſpicē nr̄m Quem poſtq̄ꝫ plurimū obiurgauit ad p̄ces poſtmodū illorum ducū eū penitētē benigne recepit. Recepta igit̄ bn̄dictione imperiales nunciĳ iter peragūt et imperio ſine ſanguine hoſtes ſubdunt Redeuntes itaqꝫ ab imperatore magnifice ſūt recepti. Quidā āt eoꝝ felicitatibꝰ inuidētes p̄fecto imperatoris prece ⁊ p̄cio ſuggeſſerunt vt eos apud imperatorem de leſe maieſtatis crimine accuſaret Qui cum imperatori ſuggeſſiſſēt. ille nimio furore repletꝰ eos incarcerari p̄cepit ac ſine aliqua interrogatione eoſ illa nocte occidi mandauit. Qui cum a cuſtode didiciſſent ſciderunt veſtimēta ſua et gemere amare ceperunt. Tunc vnus eorū ſcilicꝫ Nepotianus. recolens qualiter ſanctus Nicolaus tres innocentes liberauerat. exhortatus eſt alios. vt eiꝰ patrocinia flagitarēt quibus orantibus ſanctꝰ Nicolaus nocte illa Conſtātino imperatori apparuit dicens Cur illos p̄n

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cipes tam iniuſte compꝛehendiſti
et moꝛti ſine crimine addixiſti. ſur
ge velox. eos qꝫ q̄ntocitius dimit
ti iubeto Sinautem. oꝛo deū vt ti
bi ſuſcitet bellū i quo tu coꝛruas.
ꝛ beſtiis cib⁹ fias Cui imperatoꝛ
Quis es tu q̇ hac nocte palaciū
meū ingreſſus talia audes loqui.
Cui ille Ego ſuz nicolaus mirree
citatis ep̄s. ſed ꝛ p̄fectū ſiſr p viſū
terruit dicēs Mente ꝛ ſenſu ꝑdite
Cur necem innocentium ↄſenſiſti
ꝑerge cito et eos liberare ſtude.
Sinautē. coꝛp⁹ tuū vermib⁹ ſcatu
riet. ꝛ dom⁹ tua citi⁹ d̄ſtruet̄. Cui
ille Quis es tu q̇ nob tanta mina
ris. Scito inq̇t me eē nicolaū mir
ree citatis ep̄m Vtriſqꝫ igr̄ euigi
lātib⁹. ſtati mutuo ſua ſomnia pā
dunt ꝛ p ill' incarceratis cōtinuo
mittūt Quib⁹ ait impatoꝛ. Quas
magicas noſtis artes vt tātis nos
illudatis ſomniis Cui rn̄derūt ſe
magos non eſſe nec moꝛtis ſn̄iaz
meruiſſe Tunc impatoꝛ. noſtis in
q̇t hoiem cui nomē ē nicola⁹ At il
li audito h̄ noie man⁹ extēderūt i
celū rogātes dn̄m vt eos ſc̄i nico
lai meritis a p̄nti ꝑiculo liberaret
Cū impatoꝛ totā vitā ei⁹ et mira
cl'a ab eis didiciſſet dixit eis Ite ꝛ
deo gr̄as agite q̇ vos ei⁹ p̄cib⁹ li
berauit. ſed et de nr̄is eidē afferte
gaudiol' rogātes eū vt vlt̄i⁹ m̄ mi
nas nō inferat ſꝫ p me i r̄gno mō
ad dn̄z p̄ces fūdat. Poſt paucos
dies p̄dicti viri ad dei famulū ve
niūt Mox qꝫ ad ei⁹ pedes humilit̄
ſe ꝓſternūt dicētes Vē dei famu
lus es. vē cultoꝛ ꝛ amatoꝛ chꝛiſti
Cūqꝫ ſibi oia p oꝛdinē rettuliſſet
ille eleuatis i celū māib⁹ immēſas
deo r̄tulit laudes ac bn̄ iſtructos
p̄ncipes ad ꝓpꝛia remiſit Cū āt
dn̄s cū vellꝫ aſſumē rogauit deū
vt angelos ſibi mittēt ꝛ inclinato
capite angelos ad ſe venīētes vi
dit Et dicto p̄s In te dn̄e ſpaui.
vſqꝫ In ma. tuas ꝛc̄ tradidit ſp̄m
anno dn̄i. ꝫ ꝝ ꝫ. q̇ cū ſepult⁹ fuiſſꝫ
in tūba marmoꝛea. a capite fons
olei. ꝛ a pedib⁹ fons aque ꝓfluxit
ꝛ vſqꝫ hodie ex ei⁹ mēbꝛis ſacruz
reſudat oleū valēs in ſalutē mlto
rū Succeſſit āt ei q̇dā vir bon⁹. q̇
tn̄ de ſede ſua ab inuidis ē depul
ſus. q̇ eiecto oleū fluē deſiit. ſꝫ eo
reuocato protin⁹ emanauit Ꝑ⁹
mlt̄ū tp̄is turchi mirreā citatē de
ſtruxerūt ꝛ tūbā ſc̄i nicolai aperu
erūt. oſſa qꝫ ei⁹ i oleo natātia i vr
bē barcā reuerent̄ tulerunt anno
dn̄i Mlxxxviii Vir q̇dā ab vno
iudeo q̄ndā ſūmā pecunie mutuo
accepit iurans ſup altare ſc̄i nico
lai cū aliuz fideiuſſoꝛē hr̄e neq̇ret
ꝙ q̄ꝫciti⁹ poſſet ſibi redderet Te-
nēte illo diu illā pecuniā iude⁹ eā
expoſtulat ſꝫ eā ſibi reddidiſſe af
firmat Trahit g⁹ eū ad iudiciū et
iuramētū indicit̄ debitoꝛi Ille ba
culū cauatū quē auro minuto im
pleuerat ſecū tulēat acſi ei⁹ adm
niculo indigēt Volēs igr̄ ſacr̄mē
tū facē iudeo bacl'm tradidit r̄ ſer
uādū Iurauit ille ꝙ pl⁹ ſibi r̄ddi
dit etiā qꝫ dēret Facto āt iuramē
to baculū ſuū repetiit et iude⁹ ig-
narus aſtutie eū ſibi reddidit Re
diens āt q̇ fraudē fecerat i q̇daz
biuio opp̄ſſus ſomno coꝛruit. cur
rus qꝫ cū impetu veniēs cūnea-

ait ⁊ plenum baculo auro fregit. ⁊ aurum effudit. Audiens hoc iudeus concitus illuc venit. Cumq; dolum vidiſſet ⁊ a mltis ei ſuggererẽt vt aurũ reciperet. omnino renuit niſi qui defunctus fuerat. ad vitam beati Nycolai meritis redderetur. aſſerẽs ſe ſi hoc fieret baptiſma ſuſcepturum ⁊ chriſtianuz futuruz. Continuo igiꝰ qui defunctus fuerat ſuſcitatur. ⁊ iudeus in chriſti nomine baptiſatur. ¶ Quidã iudeus videns beati Nicolai virtuoſam potentiam in miraculꝰ faciendis. imaginez eius ſibi fieri fecit eam q; in ſua domo collocauit. Cui res ſuas cum aliquando longius iret. cũ minis commendabat. hec vel ſimilia verba dicens Ecce Nicolae omnia bõ mea vobis cuſtodienda committo. et niſi bene omnia cuſtodieritis. vltionẽ expetam de vobis verberibus et flagellis. Quadam igitur vice dũ ille abeſſet. fures adueniunt cũcta rapiunt ſolam imaginem derelinquunt Jude' aũt rediens ⁊ ſe ſpoliatũ videns imaginẽ alloquiꝰ talib' vel ſilibus viſus verbis. Dñe Nicolae. nõne in domo mea vos poſuerã vt res meas a latronib' ſeruaretis? Cur h̄ facẽ voluiſtis? Latrones q̃re nõ ꝓhibuiſtis? igiꝰ dura tormẽta recipietis ⁊ ꝓ latronib' penã luetis ſic q; damnuz in tuis recompenſabo tormẽtis ⁊ furorẽ meum i tuis refrigerabo verberib' ⁊ flagellꝰ. Arripiẽs ergo iudeus imaginẽ dure eã ꝟberabat. dureq; flagellabat. Mira res prorſus ⁊ ſtupẽda. diuidẽtib' furib' q̃ rapuerãt ſanct' dei tanq; in ſe verbera excepiſſz euidenter apparuit hec vel ſimilia verba dicẽs. Cur tam dure ꝓ vob flagellat' ſũ? cur tã dure ꝓ vob ⁊ crudeliꝰ ꝟberat' cur tormẽta tot paſſus? ecce quõ corp' meũ liuit. Ecce q̃liꝰ effuſione ſanguinis rubet. Pergite citius ⁊ cũcta reddite q̃ tuliſtis alioq̃n dei oipotentis in vos ira deſeuiet. ita vt ſcel' vr̃m in mediuz publiceꝰ. ⁊ q̃libet vr̃m ſuſpendiũ patiaꝰ. Ad quẽ illi Quis es tu q̃ talia nob loqueris? Et ille. Ego ſũ Nicolaus ſeru' Jeſu chriſti quẽ iude' ille ꝓ reb' ſuis q̃s tuliſtis tã crudeliꝰ flagellauit Illi g° territi ad iudeũ veniunt. miraculuz referũt. ab eo q̃d imagini fecerit audiũt. cuncta reddũt. Sic q; latrones ad viaz redeunt rectitudinis et iude' fidez amplectiꝰ ſaluatoris ¶ Vir q̃dam ꝓ amore filij ſui lr̃as diſcẽtis feſtum ſc̃i Nicolai annualiꝰ ſolenniꝰ celebrabat Quadã igiꝰ vice pr̃ pueri diuiuũ ꝑparauit ⁊ mltos clẽicos inuitauit. Venit diabol' ad ianuam in hitu peregrini petẽs elemoſinã ſibi dari Jub; q̃ntoti' pr̃ filio vt det elemoſinã ꝑegrino. Pperat puer. ſed peregrinũ nõ inueniens inſequiꝰ abeuntẽ Cũq; ad quẽdã campũ peueniſſet apprhẽdẽs diabol' puerũ ſtrãgulauit Qd audiens pr̃ vehemẽꝰ ingemuit. corp' tulit ⁊ i talamo collocauit. cepitq; p̄ dolore clamare ⁊ dicẽ. fili dulciſſime quomõ ẽ vob? ſancte nicolae heccine ẽ merces honoris quẽ vobis tã diu exhibui? Et cũ hec ⁊ ſimilia diceret. ſtatiz puer q̃ſi de ſo/

mno euigilãs. oculos aperuit ac
ſurrexit. ¶ Uir q̄dam nobilis ro
gauit btm̄ nicolaum vt ſibi filiū a
dño impetraret. ꝓmittens ſe filiū
ad eiꝰ eccl̄am ductur̄ ⁊ ciſum au
reū oblaturū. Filiꝰ ergo naſcit̄ et
ad etatē ꝑducit̄ et ciſus aureꝰ fie
ri iubet̄. Qui dū ei valde placeret
ſuis adaptauit vſibꝰ. et aliū equa
lētē fieri p̄cepit Nauigãtibꝰ itaqꝫ
ad eccl̄az ſc̄i nicolai iubet pr̄ filio
vt i illo ciſo quē ꝑmo ſibi fieri fece
rat aquā afferret ſibi Puer ãt cū
vellet haurire cū ciſo in mare ceci
dit ⁊ ſtatiz diſparuit Pater ãt eū
amare flens nihilominꝰ votū ſuū
ꝑfecit. Veniēs igit̄ ad altare ſan
cti Nicolai cū obtuliſſz ſc̄dm ciſū
tanq̄ꝫ ꝓiectꝰ cecidit de altari Cū
ãt cuz eleuaſſet et ſup altare iterū
poſuiſſz. rurſus de altari longiꝰ ē
ꝓiectꝰ Eleuãs ãt ſup altare iterū
eū tertio poſuit ⁊ adhuc tertio lō
giꝰ ē ꝓiectꝰ Mirãtibꝰ oībus ad tã
grande ſpectaculū. ecce puer ſanꝰ
⁊ incolumis aduenit. ꝑmū ciſū ſu
is geſtãs i manibꝰ. narrauit qꝫ co
rã oībus ꝙ qñ i mari cecidit ſtati
btūs Nicolaꝰ affuit ⁊ eū illeſū ſer
uauit. ſic qꝫ pater eiꝰ letꝰ effectꝰ ē
vtrūqꝫ ciſū btō Nicolao obtulit.
¶ Quidã vir diues meritis ſãcti
Nicolai filiū habuit quē adeoda
tū vocauit ibic igit̄ ſc̄o dei capel
lã i domo ſua ↄſtruēs om̄i anno
feſtū eiꝰ ſolennit̄ celebrabat. Erat
ãt locꝰ ille ſitꝰ iux̄ t̄raz agarenoꝝ
Adeodatꝰ q̄dã vice ab agarenis
capit̄ ⁊ i ſuitutē regis eoꝝ depu
tat̄ Sequēti anno dū feſtū ſc̄i Ni
colai pr̄ eiꝰ deuote celebraret ⁊ ꝑ
cioſū ciſū tenēs regi aſſiſtēt. reco
lit ſuã captoinē. parentū dolorē ⁊
gaudiū qđ ea die i domo ſua fie
bat cepit qꝫ altiꝰ ſuſpirare Quoꝝ
ſuſpirioꝝ cãz dū rex minis extor
ſiſſet. ait rex Quicq̄d tuꝰ Nicolaꝰ
agat. tu hic nobiſcū manebis. Et
ſubito vēto vehemēti domū ꝯcu
tiente puer cuz ciſo rapit̄. ⁊ añ fo
res ecce vbi parētes agebãt ſolē
nia collocat̄. Et magnū gaudiuz
omnibus generat̄
¶ De ꝯceptione btē Marie Req̄
re ſuo loco in fine libri.

De nomine

Lucia dicit̄ a luce Lux eni
habet pulcritudinē i aſpe
ctione qꝛ vt dicit ambroſ
Lucis natura ē hec vt oīs gratia
in aſpectu eiꝰ ſit Diffuſionem eni
lux habet ſine aliqua coinquinati
one. quia per queeunqꝫ immūda
diffuſa. nō coinq̄nat̄ Rectū habz
inceſſuz ſine curuitate. longiſſimã
lineã ꝑtranſit ſine moroſa dilatio
ne. Per hoc oſtēdit̄ ꝙ Lucia bea
ta habuit decorē virginitatiſ ſine
aliqua corruptione. diffuſionē ca
ſtitatis ſine aliquo immūdo amo
re Rectum inceſſum intentionis i
deū ſiñ aliq̄ obliq̄tate Lōgiſſimaz
lineã diuturne oꝑationis ſiñ negli
gētie tarditate. Vel dr̄ Lucia q̄ſi
lucis via.

¶ De ſancta Lucia

Lucia v̄go ſiracuſana no
bilis genere audiēs famã
ſancte Agathe per totam
Siciliam diuulgari. ſepulcrum eiꝰ
adijt cum matre ſua Euthicia an

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf